

Sygn. akt VIII C 3566/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 9 maja 2016 roku

Sąd Rejonowy dla Łodzi-Widzewa w Łodzi VIII Wydział Cywilny

w składzie:

Przewodniczący: S.S.R. Bartek Męcina

Protokolant: staż. Patrycja Krupczyńska

po rozpoznaniu w dniu 9 maja 2016 roku w Łodzi

na rozprawie

sprawy z powództwa (...) S.A. w Ł.

przeciwko J. B.

o zapłatę

zasądza od pozwanego J. B. na rzecz powoda (...) S.A. w Ł. kwotę 962,90 zł. (dziewięćset sześćdziesiąt dwa złote dziewięćdziesiąt groszy) z ustawowymi odsetkami, przy czym od dnia 1 stycznia 2016 r. z ustawowymi odsetkami za opóźnienie, od dnia 25 września 2015 roku do dnia zapłaty oraz kwotę 210 zł. (dwieście dziesięć złotych) tytułem zwrotu kosztów procesu.

Sygn. akt VIII C 3566/15

UZASADNIENIE

W dniu 25 września 2015 roku powód (...) S.A. z siedzibą w Ł., reprezentowany przez pełnomocnika będącego radcą prawnym, wytoczył przeciwko pozwanemu J. B. w elektronicznym postępowaniu upominawczym powództwo o zapłatę kwoty 962,90 zł wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 25 września 2015 roku do dnia zapłaty oraz wniósł o zasądzenie zwrotu kosztów procesu.

W uzasadnieniu powód podniósł, że zawarł z pozwanym umowę ubezpieczenia potwierdzoną polisą nr (...). Umowa ubezpieczenia została zawarta na okres od 17 kwietnia 2012 r. do 16 kwietnia 2013 r. Termin zapłaty oznaczono na 1 października 2012 r. oraz 11 stycznia 2013 r. Pomimo zaciągniętego zobowiązania pozwany nie zapłacił składek z tytułu powyższej umowy. Na dochodzoną pozwem kwotę 962,90 zł. składa się również 238,90 zł. tytułem skapitalizowanych odsetek.

(pozew w elektronicznym postępowaniu upominawczym k. 2-6)

W dniu 13 października 2015 roku Sąd Rejonowy Lublin-Zachód w Lublinie wydał w przedmiotowej sprawie nakaz zapłaty w elektronicznym postępowaniu upominawczym, którym zasądził od pozwanego na rzecz powoda dochodzoną wierzytelność wraz z kosztami procesu.

(nakaz zapłaty w postępowaniu upominawczym k. 6 v.)

Od powyższego nakazu zapłaty sprzeciw złożył pozwany, podnosząc, że z dniem 30 września 2012 r. ubezpieczenie nie było aktualne, gdyż przedmiot ochrony od tej daty nie istniał.

(sprzeciw od nakazu zapłaty k. 8 v.)

Postanowieniem z dnia 2 listopada 2015 roku Sąd Rejonowy Lublin-Zachód w Lublinie przekazał rozpoznanie sprawy do Sądu Rejonowego dla Łodzi-Widzewa w Łodzi.

(postanowienie k. 10)

W pozwie złożonym na urzędowym formularzu powód podtrzymał żądanie pozwu wraz z uzasadnieniem jak w pozwie złożonym w elektronicznym postępowaniu upominawczym.

(pozew k. 15- 16)

W piśmie z dnia 11 lutego 2016 r. pełnomocnik powoda ponownie podtrzymał żądanie pozwu.

(pismo k. 37)

Na rozprawie w dniu 9 maja 2016 roku pełnomocnik powoda oraz pozwany prawidłowo zawiadomieni o terminie rozprawy, nie stawili się.

(protokół rozprawy k. 44)

Sąd Rejonowy ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 11 kwietnia 2012 r. J. B. zawarł z (...) S.A. z siedzibą w Ł. umowę ubezpieczenia mienia od ognia i innych zdarzeń losowych oraz od kradzieży z włamaniem i rabunku na rzecz (...) spółka z o.o. A. B., na okres od 17 kwietnia 2012 r. do 16 kwietnia 2013 r. Umowa została potwierdzona polisą nr (...). Pozwany zobowiązał się do zapłaty na rzecz powoda kwoty 1.454 zł., płatnej w 4 ratach, pierwsza w kwocie 368 zł., trzy następne w kwocie po 362 zł. płatne odpowiednio do 11 lipca 2012 r., 11 października 2012 r. i 11 stycznia 2013 r.

(polisa nr (...) k. 17- 19, wniosek k. 20- 23)

Pismem z dnia 3 lipca 2014 r. (...) S.A. działający na rzecz (...) S.A. z siedzibą w Ł. wezwał J. B. do zapłaty kwoty 874,60 zł. tytułem nieopłaconej składki z umowy ubezpieczenia potwierdzonej polisą nr (...).

(wezwanie k. 24)

Do dnia wyrokowania pozwany nie uregulował zadłużenia dochodzonego przedmiotowym powództwem.

(okoliczność bezsporna)

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił jako bezsporny oraz na podstawie dowodów z dokumentów, znajdujących się w aktach sprawy, które nie budziły wątpliwości, co do prawidłowości i rzetelności ich sporządzenia, nie były także kwestionowane przez żadną ze stron procesu.

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo jest zasadne i zasługuje na uwzględnienie.

W przedmiotowej sprawie znajdują zastosowanie przepisy Księgi pierwszej – części ogólnej Kodeksu cywilnego oraz przepisy Księgi trzeciej dotyczące umowy ubezpieczenia, oraz postanowienia umowy ubezpieczenia zawartej przez strony.

Zgodnie z treścią przepisu art. 805 § 1 k.c., przez umowę ubezpieczenia ubezpieczyciel zobowiązuje się, w zakresie działalności swojego przedsiębiorstwa, spełnić określone świadczenie w razie zajścia przewidzianego w umowie wypadku, a ubezpieczający zobowiązuje się zapłacić składkę. Ubezpieczyciel zobowiązany jest potwierdzić zawarcie umowy dokumentem ubezpieczenia (art. 809 § 1 k.c.).

W przedmiotowej sprawie bezspornym w ocenie Sądu jest, że powód (...) S.A. z siedzibą w Ł. wykazał, iż zawarł z pozwanym umowę ubezpieczenia mienia od ognia i innych zdarzeń losowych oraz od kradzieży z włamaniem i rabunku na rzecz (...) spółka z o.o. A. B., na okres 12 miesięcy, a mianowicie od 17 kwietnia 2012 r. do 16 kwietnia 2013 r. Na powyższą okoliczność strona powodowa przedstawiła wniosek o zawarcie umowy ubezpieczenia, polisę nr (...) potwierdzającą fakt jej zawarcia oraz wezwanie do zapłaty. Z treści umowy ubezpieczenia potwierdzonej polisą wynika, że J. B. jest zobowiązany wobec (...) S.A. z siedzibą w Ł., jako ubezpieczający do zapłaty dwóch rat składki po 362 zł. płatnych odpowiednio do 11 października 2012 r. i 11 stycznia 2013 r. W ten sposób powód udowodnił swoje roszczenie nie tylko co do zasady, ale i wysokości.

Co prawda pozwany w sprzeciwie podniósł, że z dniem 30 września 2012 r. ubezpieczenie nie było aktualne, gdyż przedmiot ochrony od tej daty nie istniał. Jednak J. B. nie udowodnił w żaden sposób swoich twierdzeń, nie złożył żadnych wniosków dowodowych, nie stawiał się również na rozprawie. Zgodnie z art. 232 k.p.c. to strony są obowiązane wskazywać dowody dla stwierdzenia faktów, z których wywodzą skutki prawne. Oznacza to, że obecnie Sąd nie jest odpowiedzialny za wynik postępowania dowodowego. Wskazać przy tym należy, że obowiązujące przepisy (art. 207 § 6 k.p.c.) nakazują stronom postępowania przytaczanie okoliczności faktycznych i dowodów, co do zasady wraz z pierwszym pismem, w którym zajmuje stanowisko w sprawie (pozwie, odpowiedzi na pozew, sprzeciwie). Już zatem w treści odpowiedzi na pozew, pozwany powinien niezwłocznie przedstawić wszelkie wnioski dowodowe i dowody na uzasadnienie swoich twierdzeń faktycznych, a nie zrobił tego. Wskazać bowiem należy, że § 2 art. 217 k.p.c. jasno wskazuje, że fakty i dowody winny być przytaczane „we właściwym czasie” pod rygorem ich pominięcia jako spóźnionych.

Podkreślić należy, że strona powodowa miała prawo, oprócz żądania należności głównej, żądać za czas opóźnienia odsetek w umówionej wysokości, jako że zgodnie z treścią przepisu art. 481 § 1 k.c., jeżeli dłużnik opóźnia się ze spełnieniem świadczenia pieniężnego, wierzyciel może żądać odsetek za czas opóźnienia, chociażby nie poniósł żadnej szkody i chociażby opóźnienie było następstwem okoliczności, za które dłużnik nie ponosi odpowiedzialności, przy czym dłużnik jest w opóźnieniu jeżeli nie spełnia świadczenia w określonym terminie. Jeżeli zaś stopa odsetek za opóźnienie nie była z góry oznaczona, należą się odsetki ustawowe; jednakże gdy wierzytelność jest oprocentowana według stopy wyższej niż stopa ustawowa, wierzyciel może żądać odsetek za opóźnienie według tej wyższej stopy (art. 481 § 2 k.c.). Tym samym za podstawę rozstrzygnięcia o odsetkach ustawowych należało przyjąć art. 481 § 1 kc. Zgodnie z umową zawartą przez strony pozwany zobowiązał się do zapłaty na rzecz powoda dwóch rat składki po 362 zł., płatnych odpowiednio do 11 października 2012 r. i 11 stycznia 2013 r. Powód dokonał kapitalizacji odsetek ustawowych za okres od 12 października 2012 r. do 24 września 2015 r. od trzeciej raty składki ubezpieczeniowej oraz za okres od 12 stycznia 2013 r. do 24 września 2015 r. od czwartej raty składki ubezpieczeniowej. Dlatego też Sąd zasądził od J. B. na rzecz powoda odsetki ustawowe od zasądzonej kwoty zgodnie z żądaniem pozwu, czyli od dnia 25 września 2015 r. do dnia zapłaty.

O kosztach Sąd orzekł na podstawie art. 98 k.p.c. regulującego zasadę odpowiedzialności stron za wynik procesu. Strona powodowa wygrała proces w całości a zatem należy się jej od pozwanego zwrot kosztów procesu w łącznej wysokości 210 zł, na którą złożyły się: opłata od pozwu – 30 zł. oraz koszty zastępstwa radcy prawnego w kwocie 180 zł. – § 6 pkt 3 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 roku w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu (Dz. U. z 2013, poz. 490 j.t.).

Mając powyższe na uwadze orzeczono jak w sentencji wyroku.